

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХИЇ.

Рік 1914.

Видано 8. серпня

Ч. XIV.

Ч. 58.

Ч. 347/орд. О виборі нового Папи Римського.

КОНСТАНТИН ЧЕХОВИЧ

**Божою Милостию і св. Апостольського Престола благословенем Єпископ Перемиский,
Сяніцний і Самбірський**

Всечесному духовенству і возлюбленим вірним епархії поздоровлене о Бозі
і Архієрейске благословенє!

Серед тяжкої воєнної тривоги, яка огорнула майже цілий світ, засяв нам луч нової надії і розради. Отсе Всемиловитий і Найсолодший наш Спаситель подав своїй Обручници Церкві нову видиму голову, нового керманича Петрової лоди, а нам Християнам нового Отця.

За натхненем св. Духа св. Колегія Кардиналів св. Римської Церкви, зібрана на конкляве, по коротких нарадах вибрала Кардинала Якова делля Кієза (Giacomo della Chiesa), Архієпископа Больонського на Намісника Христового, на Наслідника св. верховного і первоначального Апостола Петра, на Папу Римського, котрий прибрав собі імя Венедикта XV.

Тож глибока подяка належить ся Найс. Серцю Христа Спасителя, що в теперішних прикрих часах так скоро дав своїм вірним нового Провідника.

Не пора тепер розводити ся над тим, чим є Римский Папа для цілого християньского сьвіта. Я вже нераз в своїх посланнях вас о тім поучував і клав вам на серце, щоби ви держали ся сеї науки, а стерегли ся тих, котріб хотіли вас звести на манівці і відірвати від єдности з Намісником Христовим. Я нераз доказував вам ту правду, що Папа Римский є тим самим для Церкви Христової, чим був св. Петро. Таксамо звертав я вашу увагу, що поза лодкою, якою кермує Римский Епископ т. зн. поза католицкою церквою спасенія нема і хто з власної вини не належить до неї, погібне на віки

Не буду сего всего на ново повтаряти, так як я увірений, що ви, мої дорогі добре запам'ятали собі мої слова і сьвято есте пересьвідчені о їх правдивости. Я лише прошу вас, відновляйте часто в собі віру в первенство Римского Епископа в католицкій церкві, слухайте радо і охотно єго приказів. Витревайте твердо в прадідній католицкій вірі, особливо в теперішних тяжких часах. Не дайте ся відвести від свого пересьвідчення ні обітницями, ні погрозами. Не бійте ся тих, що убивають тіло, а душі не можуть убити, але бійте ся Того, що може і душу і тіло погубити в вічній геєнні, в вічнім пеклі.

Поглядайте на Сьвятих Божих. І найстрашнійші пониження і найбільше понижаюча смерть не могла їх відвести від правдивої віри. Они по приміру св. Ап. Павла все уважали за сьміте, щоби лише позискати Христа, они глибоко в своїх серцях записали слова св. Апостола: „Недостойны суть страсти нынѣшного времени нъ хотящей славъ явити ся въ насъ“ (Рим. 8, 18).

Відносить ся з любовію і привязанєм до Отця цілого християньства, як відносить ся дитина до свого доброго вітця. Я як епископ хочу в тім згляді пійти наперед і тому висилаю в імени моім, капітули, всего епархіяльного клиру і повіреного мені вірного народу принагідну адресу до Сьвятійшого Вітця на руки Ап. Нунціатури з заявою нашої загальної радості, синівської любови і непоколебимої вірности і відданє св. Римскому Престолови, а заразом предкладаю покірне прошенє о вселаскаве уділенє всім нам Апостольского благословеня.

В кінци не забудьмо єще о однім обовязку зглядом Достойної Особи св. Отця, Уряд Папи Римского як єсть найвисший, так і найтяжший, тож потребує особлившої помочи Божої.

Вправді ми кріпко віруємо, що Дух св. всемогучою своєю благодатию завсїгди буде просьвічати і укріпляти Сьвятійшого Отця Папу Венедикта XV. у всіх єго ділах відносячих ся до управи св. Церквою. Все таки обовязком нашим єсть заносити горячі молитви, щоби як найщедрійше єго благословив. Тож поручаємо всім Прч. ОО. Настоятелям церков нашої епархії, щоби:

1) получивши се моє Архієрейске посланє зараз в першу неділю на Службі Божій тоєж вірному народови відчитали по св. Євангелию замість проповіді, на тій св. Літургії долучили „Службу благодаренія за получение прошенія“,

по заамвонній молитві при виставленю Найсв. Дарів відспівали піснь благодарну св. Амврозія „Тебе Бога хвалимъ“ а по отпусті взнесли трикратно многолітствіє Святійшому Вселеньскому **Венединту** Папі Римскому!

2) в слідуочу же неділю на св. літургії долучили »службу на всякоє прошеніє« споминаючи в дотичній ектенії імя Святійшого Отця Венедикта, а по заамвонній молитві з народом побожно відмовили в наміреню Св. Отця »5 Отче наш« »5 Богородице Діво« і 1 раз »Вірую«;

3) від получения сего Архіерейского посланя при св. літургіях і всіх богослужебних чинах після установи нашого св. обряду споминали імя Святійшого Вселеньского Венедикта Папу Римского.

Благодать Господа нашего Ісуса Христа зі всіми вами. Амінъ.

Дано при катедральнім Храмі Рождества св. Іоана Крестителя.

Уч. В. Крестова
В Перемишли дня 8. серпня 1914.

† **Константин**

Епископ.